

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	6
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ	13
PYTANIE PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	16
UCHWAŁY IZBY KARNEJ.....	17
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	19
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	23
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	25

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 31/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Elblągu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy sprawca wypadku komunikacyjnego, na którego w procesie karnym nałożono obowiązek naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 k.k. w zw. z art. 39 pkt 5 k.k., może domagać się od ubezpieczyciela, z którym łączy go umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, zwrotu zapłaconego na rzecz pokrzywdzonego świadczenia?”

III CZP 32/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kaliszu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy najbliższemu członkowi rodziny zmarłego przysługuje – na podstawie art. 448 k.c. w zw. z art. 24 § 1 k.c. – zadośćuczynienie pieniężne za doznaną krzywdę w sytuacji, gdy śmierć poszkodowanego nastąpiła na skutek deliktu, który miał miejsce przed dniem 3 sierpnia 2008 r.?”

III CZP 33/11

Wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy umowa przeniesienia własności rzeczy, wierzytelności

lub innego prawa zawarta w celu zabezpieczenia wierzytelności, o której mowa w art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1361 z późn. zm.), jest skuteczna wobec masy upadłości, jeżeli uzyskała datę pewną w sposób określony w art. 81 § 2 i 3 k.c.?”

III CZP 34/11

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na postanowienie sądu powszechnego – sądu pierwszej instancji – oddalające wniosek o wyłączenie arbitra, wydane w trybie art. 1176 § 4 k.p.c. przysługuje zażalenie wywiedzione w drodze odpowiedniego stosowania art. 394 § 1 pkt 10 k.p.c.?”

III CZP 35/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalna jest droga sądowa w sprawie dochodzenia przez powiat od Skarbu Państwa zwrotu kwot stanowiących dochód powiatu na podstawie art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651), nie potrąconych przez powiat, a przekazanych Skarbowi Państwa?”

III CZP 36/11

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy umowa procesowa w postaci zapisu na sąd polubowny jest skuteczna wobec dłużników solidarnych, którzy nie są stroną

stosunku prawnego, którego dotyczy zapis na sąd polubowny, a jedynie ponoszą odpowiedzialność solidarną za zobowiązania podmiotu będącego stroną tego stosunku prawnego?”

III CZP 37/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy komornik sądowy prowadzący postępowanie egzekucyjne uprawniony jest do prowadzenia egzekucji w zakresie kosztów postępowania egzekucyjnego, gdy brak jest postanowienia komornika o ustaleniu wysokości tych kosztów?”

III CZP 38/11

Wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy brak pouczenia lub błędne pouczenie strony (uczestnika) postępowania działającej bez adwokata, radcy prawnego lub rzecznika patentowego o dopuszczalności, terminie i sposobie wniesienia środka zaskarżenia w sprawie cywilnej powoduje, że termin do wniesienia tego środka nie rozpoczyna biegu?”

III CZP 39/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Rzeszowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy obowiązek alimentacyjny pomiędzy małżonkami orzeczony w trakcie trwania małżeństwa na podstawie art. 27 k.r. i op. wygasa na skutek orzeczenia rozwodu, czy też ulega jedynie przekształceniu i jest nadal kontynuowany na zasadach określonych w

art. 60 k.r. i op.?”

III CZP 40/11

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wywołuje skutki prawne sprzeciw organu założycielskiego przedsiębiorstwa państwowego przewidziany w art. 46a ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 981 z późn. zm.), pomimo braku zgłoszenia o zamiarze dokonania czynności prawnej pochodzącego od reprezentanta przedsiębiorstwa państwowego i zawierającego istotne postanowienia tej czynności prawnej, a w razie pozytywnej odpowiedzi, czy za sprzeciw taki można uznać wniesienie pozwu z żądaniem ustalenia nieważności czynności prawnej?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 126/10 – z dnia 10 maja 2011 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego

Sprawa o uchylenie, ustalenie nieistnienia oraz o stwierdzenie nieważności uchwały organów spółdzielni jest sprawą o prawa niemajątkowe, w której skarga kasacyjna jest dopuszczalna (art. 398¹ § 1 w związku z art. 398² § 1 k.p.c.), jeżeli przedmiotem zaskarżonej uchwały są prawa lub obowiązki o charakterze niemajątkowym

i nadano jej moc zasady prawnej.

III CZP 9/11 – z dnia 12 maja 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku:

„Czy wynagrodzenie pełnomocnika procesowego strony (radcy prawnego) w sprawie o uchylenie uchwały wspólnoty mieszkaniowej w sprawie majątkowej należy ustalać na podstawie § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) w zależności od wartości przedmiotu sporu, czy też na podstawie § 10 ust. 1 pkt 1 tego rozporządzenia stosowanego w drodze analogii?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 15/11 – z dnia 12 maja 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach

Wierzyciel, którego dłużnikiem jest jeden z małżonków, może żądać na podstawie art. 527 § 1 k.c. uznania za bezskuteczną czynność prawną dokonaną przez obu małżonków i dotyczącą ich majątku wspólnego, gdy małżonek dłużnika nie wyraził zgody na zaciągnięcie zobowiązania po myśli art. 41 § 1 k.r. i op.

III CZP 19/11 – z dnia 12 maja 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Białymstoku

Wierzyciel, którego dłużnikiem jest jeden z małżonków, może żądać na podstawie art. 527 § 1 k.c. uznania za bezskuteczną czynność prawną dokonaną przez obu małżonków i dotyczącą ich majątku wspólnego, gdy małżonek dłużnika nie wyraził zgody na zaciągnięcie zobowiązania po myśli art. 41 § 1 k.r. i op.

III CZP 17/11 – z dnia 18 maja 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach:

„Czy komornik może prowadzić egzekucję przeciwko dłużnikowi Waldemarowi B. z nieruchomości lokalowej aktualnie stanowiącej własność osoby trzeciej Przemysława G. a powstałej z połączenia dwóch nieruchomości lokalowych stanowiących w chwili połączenia własność osoby trzeciej Przemysława G.:

- nieruchomości lokalowej położonej w P. przy ulicy M. objętej księgą wieczystą (...) Sądu Rejonowego w P. nabytej w drodze umowy sprzedaży zawartej pomiędzy Jagodą B. a osobą trzecią Przemysławem G., która to umowa sprzedaży wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 6 maja 2008 r., sygn. akt I C 223/07 została

uznana za bezskuteczną w stosunku do wierzyciela celem umożliwienia zaspokojenia wierzytelności przysługującej wierzycielowi w stosunku do Waldemara B., Marceli B., Marka S., Zofii S. wynikających z:

- nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w B. z dnia 20 grudnia 2000 r., sygn. akt VI Ng 3980/00, w zakresie należności głównej w kwocie 28.430,10 zł z odsetkami ustawowymi, kosztami postępowania sądowego w kwocie 8.271,93 zł,

- z kosztów postępowań egzekucyjnych w sprawie II KM 358/02 przez Komornika Sądowego Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w P. w kwocie 2000 zł i w sprawie I KM 573/05 przez Komornika Sądowego Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w P. w kwocie 1.800 zł,

- z nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w B. z dnia 20 grudnia 2000 r., sygn. akt VI Ng 4220/00, w zakresie należności głównej w kwocie 27.581,70 zł z odsetkami ustawowymi, kosztami postępowania sądowego w kwocie 8.216,02 zł,

- z kosztów wynikających z postępowań egzekucyjnych w sprawie II KM 356/02 przez Komornika Sądowego Rewiru II przy Sądzie Rejonowym w P. w kwocie 2000 zł i w sprawie I KM 574/05 przez Komornika Sądowego Rewiru I przy Sądzie Rejonowym w P. w kwocie 1.800 zł,

- nieruchomości lokalowej położonej w P. przy ulicy M. objętej księgą wieczystą (...) Sądu Rejonowego w P. nabytej w drodze umowy sprzedaży zawartej pomiędzy Wojciechem B. a osobą trzecią Przemysławem G., która to umowa sprzedaży wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 17 stycznia 2008 r., sygn. akt I C 196/07 zo-

stała uznana za bezskuteczną w stosunku do wierzyciela celem umożliwienia zaspokojenia wierzytelności przysługującej wierzycielowi w stosunku do Waldemara B., Marceli B., Marka S., Zofii S. wynikających z:

- nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w B. w sprawie VI Ng 3930/00,

- nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w B. w sprawie VI Ng 3970/00,

- nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w B. w sprawie VI Ng 3960/00,

- nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w B. w sprawie VI Ng 3970/00,

- nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Rejonowy w B. w sprawie VI Ng 3980/00,

- wyroku Sądu Rejonowego w B. w sprawie VI GC 408/02,

czy też komornik powinien umorzyć postępowanie egzekucyjne z nieruchomości na podstawie art. 825 pkt 3 k.p.c. z uwagi na brak tytułów zezwalających na prowadzenie egzekucji z nieruchomości położonej w P. przy ulicy M. zapisanej w księdze wieczystej Sądu Rejonowego w P. Nr (...)?"

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 21/11 – z dnia 18 maja 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Łodzi

1. W przedmiocie objęcia danej nieruchomości dyspozycją art. 2 ust. 1 lit. e dekretu PKWN z dnia 6 września 1944 r. o przeprowa-

dzeniu reformy rolnej (Dz. U. Nr 3, poz. 13 ze zm.) orzeka organ administracyjny na podstawie § 5 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 1 marca 1945 r. w sprawie wykonania dekretu PKWN z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. Nr 10, poz. 51).

2. Odmówiono podjęcia uchwały w pozostałym zakresie.

III CZP 22/11 – z dnia 18 maja 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi:

„Czy administrowanie przez jednostkę samorządu terytorialnego – na zasadach komercyjnych – nieruchomością wspólnoty mieszkaniowej, której to wspólnoty ta jednostka samorządu terytorialnego jest także członkiem – stanowi wykonywanie zadań o charakterze użyteczności publicznej w rozumieniu przepisu art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 1997 r. Nr 9, poz. 43 z późn. zm) w związku z przepisem art. 9 ust. 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 14/11 – z dnia 20 maja 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

I. Pełnomocnikowi ustanowionemu przez sąd przysługuje żalenie na postanowienie sądu pierwszej instancji rozstrzygające o ponoszonych przez Skarb Państwa kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

II. Odmówiono podjęcia uchwały w pozostałym zakresie.

III CZP 16/11 – z dnia 20 maja 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie

Przepis art. 481 § 1 k.c. nie ma zastosowania do świadczeń pieniężnych zasądzonych prawomocnym orzeczeniem o kosztach procesu.

III CZP 18/11 – z dnia 20 maja 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu:

„Na czyją rzecz powinien nastąpić wpis do księgi wieczystej hipoteki przymusowej, zabezpieczającej wierzytelności (należności) z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne rolników – art. 26 ust. 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 z późn. zm.) w zw. z art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jedn.: Dz. U. z 2008 r. Nr 50, poz. 291 z późn. zm.)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 20/11 – z dnia 20 maja 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Koszalinie

Sprawa o zmianę zawartego w wyroku orzekającym rozwód rozstrzygnięcia o miejscu pobytu dziecka podlega rozpoznaniu przez sąd w składzie jednego sędziego.

III CZP 23/11 – z dnia 20 maja 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu

Jeżeli wniosek o ogłoszenie upadłości nie został złożony, termin przewidziany w art. 377 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo

upadłościowe i naprawcze (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1361 ze zm.) należy liczyć od dnia, w którym dłużnik był obowiązany złożyć taki wniosek.

III CZP 24/11 – z dnia 20 maja 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu

1. Po wszczęciu postępowania o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami dopuszczalne jest prowadzenie odrębnego postępowania w sprawie, z udziałem małżonków i osoby trzeciej, o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym nieruchomości objętej postępowaniem o podział majątku wspólnego.

2. Odmówiono podjęcia uchwały w pozostałym zakresie.

III CZP 2/11 – z dnia 25 maja 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim

Byłemu zastępcy komornika sądowego, który wyegzekwował sumę podlegającą egzekucji lub jej część, nie przysługuje zażalenie na postanowienie sądu rozstrzygające skargę na czynności w przedmiocie kosztów postępowania egzekucyjnego.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

I CSK 143/10 – wyrok z dnia 16 grudnia 2010 r.

Roszczenie przewidziane w art. 76 ust. 1 prawa wekslowego z dnia 28 kwietnia 1936 r. (Dz. U. Nr 37, poz. 42 ze zm.) nie jest roszczeniem wekslowym. Do roszczenia tego nie ma zastosowania przepis art. 409 k.c.

III CSK 12/10 – postanowienie z dnia 21 grudnia 2010 r.

Ogłoszenie upadłości pozwanego obejmującej likwidację majątku po wydaniu wyroku przez sąd pierwszej instancji nie uzasadnia – na podstawie art. 181¹ § 1 k.p.c. – uchylenia tego wyroku przez ten sąd i umorzenia postępowania.

IV CSK 393/10 – wyrok z dnia 10 lutego 2011 r.

I. Renomowanym znakiem towarowym w rozumieniu art. 296 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (tekst jedn.: Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117 ze zm.) jest znak towarowy znany znacznej części odbiorców towarów i usług oznaczonych tym znakiem, mającym dużą siłę przyciągania i wartość reklamową wynikającą z utrwalonego w świadomości odbiorców przekonania o bardzo dobrych cechach towaru nim opatrzonego.

II. Przesłanką zastosowania ochrony przewidzianej w art. 296 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej jest możliwość uzyskania przez naruszającego niena-

leżnej korzyści lub możliwość szkodliwego oddziaływania dla odróżniającego charakteru bądź renomy znaku wcześniejszego.

II CSK 406/10 – wyrok z dnia 16 lutego 2011 r.

Zgodnie z art. 3 Rozporządzenia Rady (WE) Nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz. U. UE L z dnia 30 czerwca 2000 r.) za główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika w przypadku spółki, której udziały (akcje) należą do osób reprezentujących kapitał zagraniczny (osób zagranicznych) można uznać inne miejsce, niż statutowa siedziba, jeżeli w miejscu tym funkcjonują członkowie organów tej spółki, zwłaszcza zarządu, tam są podejmowane decyzje dotyczące wykonywania praw i obowiązków spółki, w tym dotyczące zawierania umów handlowych i wykonywania zobowiązań finansowych spółki, dokonuje się jej rozliczeń finansowych i prowadzi księgowość, także w ramach powiązań kapitałowych spółki z innymi spółkami pozostającymi w stosunku dominacji i zależności.

III CSK 157/10 – wyrok z dnia 24 lutego 2011 r.

Artykuł 95 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (tekst jedn.: Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 ze zm.) jest przepisem szczególnym w stosunku do przepisów art. 81 § 1 i § 2 kodeksu cywilnego.

V CSK 311/10 – wyrok z dnia 10 marca 2011 r.

Artykuły 93 – 96 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1361

ze zm.) nie naruszają zasady, że potrącenie jest wykonywane przez oświadczenie woli złożone drugiej stronie.

II CSK 699/10 – postanowienie z dnia 11 maja 2011 r.

nie przysługują koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu adwokatowi (radcy prawnemu) za sporządzenie skargi kasacyjnej, w której wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania jest oczywiście bezzasadny.

PYTANIE PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 9/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Świdnicy przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

"Czy okres pobytu skazanego w zamkniętym zakładzie leczenia odwykowego (art. 96 k.k.) może być dłuższy aniżeli wymierzona kara pozbawienia wolności i winien on wynosić od 3 miesięcy do 2 lat? Czy czas wykonywania środka zabezpieczającego jest niezależny od wysokości orzeczonej kary pozbawienia wolności, a o zwolnieniu z internacji decydują wyłącznie wyniki leczenia?"

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 2/11 – z dnia 19 maja 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie:

„1. Czy ze swojej istoty *gravamen* związane z zachowaniem normy gwarancyjnej w świetle dyspozycji art. 425 § 3 k.p.k. dotyczy jedynie postępowania karnego, natomiast dochodzenie swoich praw na drodze postępowania cywilnego nie jest już objęte jego zakresem?

2. Czy zasada intertemporalna wyrażona w art. 4 § 1 k.k. ma zastosowanie do środków karnych o charakterze odszkodowawczym?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 3/11 – z dnia 19 maja 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie:

„Czy pojęcie dotacji użyte w art. 297 § 1 k.k. obejmuje swym zakresem płatności bezpośrednie i płatności uzupełniające udzielone na podstawie ustawy z dnia 26 stycznia 2007 r. o płatnościach w ramach systemów wsparcia bezpośredniego (Dz. U. Nr 170, poz. 1051 ze zm.), ewentualnie czy płatności te stanowią inną formę wsparcia finansowego wymienionego w tym przepisie?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 4/11 – z dnia 19 maja 2011 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku:

„Czy zawarte w przepisie art. 575 § 1 k.p.k. stwierdzenie, że „wyrok łączny traci moc” oznacza, że tracą moc wszystkie rozstrzygnięcia zawarte w tym wyroku, odnoszące się do wszystkich orzeczonych w nim kar łącznych, czy też traci moc tylko ta część wyroku łącznego, która dotyczy kary łącznej, co do której z przyczyn materialnych, określonych w art. 85 k.k., zachodzi konieczność nowego jej ukształtowania?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

V KK 287/10 – wyrok z dnia 21 października 2010 r.

Prawidłowe postępowanie – w razie ustalenia przez sąd możliwości oceny prawnej czynu, zarzucanego jako przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego, według przepisu stanowiącego o jego ściganiu z oskarżenia prywatnego – powinno polegać na odebraniu od prokuratora wyraźnego oświadczenia w przedmiocie ewentualnego popierania oskarżenia o taki czyn, a w razie jego rezygnacji, na odebraniu jednoznacznego stanowiska od pokrzywdzonego.

SDI 29/10 – postanowienie z dnia 4 stycznia 2011 r.

Fakt zatarcia z mocy prawa skazania przez sąd karny za czyn będący przestępstwem o znamionach tożsamy z przewinieniem dyscyplinarnym nie tworzy innej okoliczności wyłączającej ściganie w rozumieniu art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k. Odpowiedzialność dyscyplinarna za czyn stanowiący naruszenie godności sprawowanego urzędu prokuratorskiego oraz będący jednocześnie przestępstwem, następuje równolegle do odpowiedzialności karnej i zrealizowanie tej ostatniej wcale nie zamyka drogi do procesu dyscyplinarnego.

II KK 200/10 – postanowienie z dnia 19 stycznia 2011 r.

Nie ma przeszkód, aby w postępowaniu odwoławczym, dostrzegając braki w gromadzeniu materiału dowodowego i kierując

się zasadą odrębności przestępstw wchodzących w skład ciągu, uchylić zaskarżony wyrok co do konkretnych czynów i w tym zakresie przekazać sprawę do ponownego rozpoznania, a skazać za pozostałe przestępstwa wchodzące w skład ciągu, przy ustaleniu nowej ich konfiguracji i wymierzeniu nowej kary w oparciu o art. 91 § 1 k.k., dostosowanej do poczynionych zmian w zakresie ilości przestępstw wchodzących w skład ciągu i określonej kierunkiem wniesionego środka odwoławczego.

V KK 415/10 – postanowienie z dnia 3 lutego 2011 r.

Tak, jak dla ustalenia zakresu pojęcia mienia niezbędne jest sięgnięcie do prawa cywilnego, tak również przy badaniu relacji osób uprawnionych do przedmiotu czynności wykonawczej przestępstwa określonego w art. 193 k.k. konieczne jest uwzględnienie regulacji normatywnych funkcjonujących w innych – pozakarnych – dziedzinach prawa.

III KK 395/10 – wyrok z dnia 16 lutego 2011 r.

Użyty w art. 275 § 2 k.k. zwrot „przewozi za granicę dokument stwierdzający tożsamość innej osoby albo jej prawa majątkowe”, oznacza wywóz takiego dokumentu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

V KK 284/10 – wyrok z dnia 1 marca 2011 r.

O ile, w przypadku popełnienia przestępstwa określonego w art. 177 § 1 k.k. lub w art. 177 § 2 k.k. sprawca może ponosić odpowiedzialność także za skutki swojego bezprawnego zachowania, które były poza jego percepcją w czasie czynu, to dla przyjęcia kwa-

lifikacji prawnej obejmującej przepis art. 178 § 1 k.k. z powodu zbiegnięcia z miejsca zdarzenia, niezbędne jest przypisanie sprawcy umyślności co do tego, że przez zbiegnięcie zmierzał on do uniknięcia odpowiedzialności za zachowanie, które wyczerpało znamiona ustawowe przestępstw stypizowanych w art. 177 k.k.

V KK 299/10 – postanowienie z dnia 1 marca 2011 r.

Jeżeli finansowy organ postępowania przygotowawczego nie wniósł do sądu wniosku o udzielenie zezwolenia sprawcy na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności, a po złożeniu aktu oskarżenia nie doszło do jego przekazania prokuratorowi w trybie art. 345 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. i art. 122 § 1 pkt 1 k.k.s., w celu uzupełnienia postępowania przygotowawczego, to w dalszym postępowaniu sądowym oskarżony nie ma już możliwości wystąpienia o zezwolenie na dobrowolne poddanie się odpowiedzialności na podstawie art. 17 § 1 k.k.s.

II KK 244/10 – postanowienie z dnia 2 marca 2011 r.

Prawomocne rozstrzygnięcie o uznaniu winy oskarżonego co do przestępstwa zarzuconego mu w akcie oskarżenia, przy braku orzeczenia o karze (art. 442 § 1 zd. 2 k.p.k.), nie kończy postępowania w zakresie rozstrzygnięcia co do odpowiedzialności karnej oskarżonego, a zatem w postępowaniu prowadzonym w zakresie orzeczenia o karze nie stanowi przeszkody procesowej *ne bis in idem*; przeszkodę taką tworzy tylko łącznie z prawomocnym orzeczeniem co do kary.

I KZP 1/11 – postanowienie składu 7 sędziów z dnia 23 marca

2011 r.

Wysokość kosztów procesu zasądzanych w sprawie karnej od Skarbu Państwa lub przeciwnika procesowego na rzecz strony, której racje zostały w procesie uwzględnione, jest limitowana wysokością rzeczywiście poniesionych kosztów, przy czym zgodnie z § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.), jak i zgodnie z § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.), nie może przekroczyć sześciokrotności stawki minimalnej. Ponadto ustalając wysokość żądanych kosztów, sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy obrońcy lub pełnomocnika, a także charakter sprawy i wkład pracy zastępcy prawnego w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia (§ 2 ust. 1 obu wymienionych rozporządzeń).

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I UZP 3/11

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy za okres nieskładkowy w rozumieniu art. 7 pkt 7 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) może być uznany, przypadający przed dniem nabycia prawa do emerytury okres niewykonywania pracy, w granicach do 6 lat, spowodowany koniecznością opieki nad innym, niż dziecko członkiem rodziny – całkowicie niezdolnym do pracy oraz do samodzielnej egzystencji, który nie legitymował się orzeczeniem o całkowitej niezdolności do pracy oraz do samodzielnej egzystencji?”

II UZP 5/11

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy ustalając prawo ubezpieczonego do renty socjalnej sąd ma obowiązek orzec w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji – na zasadzie art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.)?”

III PZP 3/11

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy okres czasowej niezdolności do pracy, skutkujący pobieraniem przez pracownika sfery budżetowej wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy oraz zasiłku chorobowego wpływa na prawo tego pracownika do uzyskania dodatkowego wynagrodzenia rocznego dla pracowników sfery budżetowej w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 1997 r. w sytuacji, gdy wskutek nieobecności będącej skutkiem choroby pracownik w danym roku kalendarzowym nie przepracował efektywnie co najmniej sześciu miesięcy, choć przez ten czas pozostawał z tym pracodawcą w stosunku pracy?”

III UZP 2/11

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy od decyzji Dyrektora Wojskowego Biura Emerytalnego wyliczającej wysokość zaopatrzenia emerytalnego przyznanego w drodze wyjątku przez Ministra Obrony Narodowej na podstawie art. 8 ust.1 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 66) przysługuje odwołanie do sądu powszechnego?”

UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I UZP 1/11 – z dnia 18 maja 2011 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Okresy bezpłatnego urlopu dla matek pracujących, opiekujących się małymi dziećmi a następnie urlopu wychowawczego – wykorzystane przed dniem 1 stycznia 1999 r. – są od dnia 28 stycznia 1972 r. okresem podlegania ubezpieczeniu społecznemu z tytułu pozostawania w stosunku pracy w rozumieniu art. 29 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

III PZP 1/11 – z dnia 18 maja 2011 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 22 stycznia 1998 r. w sprawie komisji dyscyplinarnych dla nauczycieli i trybu postępowania dyscyplinarnego (Dz. U. Nr 15, poz. 64) nie utraciło mocy obowiązującej po upływie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 18 lutego 2000 r. o zmianie ustawy – Karta Nauczyciela oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 19, poz. 239 ze zm.).